

НО-ТО ПШЕНИЧНО, КАТО ПАДНЕ ВЪ ЗЕМЛА-ТА НЕ УМРЕ, ТО ОСТАНЕВА САМО: АКО ЛИ УМРЕ, ТО МНОГО ПЛОДЪ ЦЕ НАПРАВИ. Кой-то обича дѣшата си, ще а загуби: и който не навизда (мрази) дѣшата си въ тоа свѣтъ, ще а сѣхрани въ вѣчныа животъ. Който слѣдѣва мене: и гдѣто съмъ азъ, тамъ ще бѣде и слѣдѣта ми; и ако слѣди мене нѣкой, ще го почете Оцеъ мой. Сега дѣшата ми сѣразмѣти: и какво да рѣкж? Оце! избави ма отъ тоа часъ; но за това додохъ на тоа часъ. Оце! прослави твое-то имя! и доде гласъ отъ небе-то (който дѣмаше): и прославихъ, и пакъ ще го прослава. А народъ-тъ, които стоаха, като чѣха това, дѣмаха: гръмъ е дрѣги казваха: Ангелъ мѣ продѣма. Отговори Исусъ, и рече: не стана за мене тоа гласъ, но за народа. Сега е сѣдъ на този мѣръ: сега князъ-тъ на този мѣръ ще бѣде испѣденъ вънъ. И кога-то азъ бѣда възнесенъ отъ земла-та, сички-ты ще привлѣкж при себе си. А това дѣмаше той, за да ави сѣ каква смъртъ щаше да умре. Отговори мѣ народъ-тъ: иные смы чѣли отъ закона, че Христосъ ще прѣбывава во вѣки (до край), какъ дѣмашъ

ты, че трѣба да сѣ възнесе сынъ человеческій.

Кой е тоа сынъ человеческій? и рече имъ Исусъ:

Оце малко време свѣтлина-та ще е въ васъ; ходете, догдѣ имате свѣтлина, да вы не обгжрне тъмнина-та: и който ходи въ тъмнина-та, не знай кѣдѣ отива. Додѣ имате свѣтлина-та, вѣрвайте въ

свѣтлина-та, за да бѣдете сынове на свѣтлина-та.

Въ срѣда на с: недѣла.

Отъ Іоанна зачало 43.

Рече Господъ на Іудеи-ты, кои-то вѣха дошли при него. Догдѣ имате свѣтлина-та вѣрвайте въ свѣтлина-та, за да бѣдете сынове на свѣтлина-та. Тыа дѣмы изговори Исусъ, и послѣ отиде, та сѣ скры отъ нихъ. И при сичко това, цѣото направи толкози чѣдеса прѣдъ тѣхъ пакъ не повѣрваха въ него; За да сѣ съжде слово-то на пророка Исаіа, което рече: Господи! кой повѣрва на наша-та проповѣдь? и мышца-та Господна на кого сѣ открь? За това не можѣха да повѣрватъ, зацѣото пакъ рече Исаіа: Ослѣпихъ имъ очи-ты, и окаменихъ имъ сѣрдца-та, за да невиджтъ сѣ очи-ты, и раздѣлатъ сѣ сѣрдце-то, и сѣ обзрнжтъ и ги исцѣлж. Тыа дѣмы рече Исаіа, когато видѣ слава-та мѣ, и говори за него. Обаче и отъ князове-ты мнозина повѣрваха въ него: но заради Фарисеи-ты не исповѣдѣваха, за да не бѣджтъ испѣдени отъ сѣборице-то. Зацѣото възлюбиха по много слава-та человеческа, нежели слава-та Божіа. А Исусъ извика, и рече: който вѣрва въ мене, не вѣрва въ мене, но въ оногѣва, който ма е пратилъ: И който глѣда мене, глѣда оногѣва, който ма е пратилъ. Азъ додохъ свѣтлина въ мѣръ, за да не остане въ тъмнина-та никой, който вѣрва въ

МЕНЕ